

РЕШЕНИЕ

№ 6257

гр. София, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 28.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4955** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на С. Н. К. срещу Решение № 1040-21-341/05.05.2022 г. на Директора на ТП на НОИ– С.– град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01110022 от 11.04.2022г. на за Ръководител на контрола по разходите по ДОО в ТП на НОИ- С.-град.

Релевира се, че обжалваният акт е незаконосъобразен и необоснован, постановен в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Според жалбоподателя, липсват доказателства, сочещи наличието на основания за възстановяване на неоснователно получени суми за осигурителни плащания по посочените в обжалваното разпореждане болнични листове. Твърди се, че единствено от факта, че „КРОС СТОК“ ЕООД не е извършвало търговска дейност, не следвал автоматичния извод, че с жалбоподателката не е възникнало и съществувало трудово правоотношение. Освен това видно от публикувания в Търговския регистър Годишен финансов отчет за 2020 г., дружеството реализирало нетни приходи от продажби, а също и разходи за персонала, в това число разходи за възнаграждения и осигуровки. Неправилен бил извода на контролните органи на ТП на НОИ- С. град, че дружеството не е имало необходимост от назначаване на лица по трудово правоотношение, доколкото преценката за сключване или не на трудови договори е на работодателя. Мотивите и изводите на административния, орган били в противоречие

и с чл. 48, ал. 1 и ал. 3 от Конституцията на Република България. Оспорва се извода на контролните органи на ТП на НОИ- С. град, че дружеството е фиктивен осигурител, тъй като българското законодателство не познавало използвания термин и се подчертава, че страните не могат да се позовават на недействителност на трудовия договор или на отделни негови клаузи докато това не бъде решено от съда. Моли съда да отмени оспорвания акт. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не изпраща процесуален представител. В писмена молба поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорваното решение. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

От фактическа страна:

В ТП на НОИ - С. град са представени за С. Н. К. от ЕТ „ЕВЕЛИ-ГЕНОВЕВА ТОДОРОВА“ Удостоверения приложения № 9 (към чл. 8. ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове № E20202424565 за периода от 19.10.2020 г. до 01.11.2020 г. вкл., № E20202424768 за периода от 02.11.2020 г. до 01.12.2020 г. вкл., № E20210149863 за периода от 02.12.2020 г. до 31.12.2020 г. вкл., № E20210149864 за периода от 01.01.2021 г. до 21.01.2021 г. вкл., № E20210149982 за периода от 22.01.2021 г. до 07.03.2021 г. вкл., № E20210367500 за периода от 07.03.2021 г. до 17.04.2021 г. вкл. и № E20202575796 за периода от 18.04.2021 г. до 05.06.2021 г. вкл. с данни, относно правото на парично обезщетение и удостоверение приложение № 10 (към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО) за изплащане на парично обезщетение за бременност и раждане по чл. 50, ал. 1 и чл. 51 от КСО, считано от 06.06.2021 г. с данни, относно правото на парично обезщетение. Въз основа на същите на лицето е изплатено парично обезщетение за 341 работни дни в размер на 23 666,96 лв.

Със Заповед ЗР-5-21-00791042/30.07.2020 г. на Ръководител на контрола по разходите на ДОО, на основание чл.107 от КСО и чл.11, ал.1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно- ревизионната дейност от контролните органи на НОИ е възложена пълна ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване на „КРОС СТОК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В хода на проверката е установено, по данни от Търговския регистър, че „КРОС СТОК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписан в Търговски регистър на 13.03.2017 г. с управител и едноличен собственик на капитала И. Г. К., с адрес на седалището в [населено място], р-н С., [улица]. вх. Б, ет. 4, ап. 16 и адрес за кореспонденция с НАП - [населено място];[жк][жилищен адрес] вх Г, ет.партер.

От изискана и предоставена с писмо с вх. № 1043-21-600#79/24.07.2020 г. информация от ТД на НАП - С. е установено, че в информационната система на НАП има данни за подадени от „КРОС СТОК“ ЕООД годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2017 г., 2018 г., и 2019 г. Дружеството има регистрирано фискално устройство № 3857484 в обект за търговия на едро с части и

принадлежности за автомобили с адрес - [населено място], р-н С., [улица], вх. Б, ет. 4. ап. 16 регистрирано на 21.09.2017 г. и дата на изтичане на контракта 21.09.2018 г. със сумарен оборот за периода от 25.09.2017 г. до 20.08.2018 г. в размер на 3 176 441,12 лв. Информацията по чл. 5, ал. 4 от КСО за наетите лица е подавана по интернет с квалифициран електронен подпис /КЕП/ на управителя И. К.. Видно от същото писмо, дружеството имало данъчно-осигурителни задължения и образувано изпълнително дело /общ размер по главница и лихва- 147677.31 лв./.

Изпратени са задължителни предписания от 30.07.2020 г., за представяне на документи и извършване на ревизия по разходите на ДОО, до адреса на седалището на „КРОС СТОК“ ЕООД и до настоящия и постоянен адрес на управителя И. К., но не бил осъществен контакт с управителя и/или упълномощено лице да представлява дружеството, включително със съдействието на СДВР /видно от писмо изх. №1043-20-800#219/.

В отговор на запитване с изх. № 1043-21-600# 108/07.08.2020 г. до ИА “Главна инспекция по труда“ С. с искане за уточняване на трудовата дейност от страна на лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, с писма вх. № Ц1030-21-990/28.09.2020 г. и вх. № Ц1030-21-990#1/16.11.2020 г. от Дирекция “Инспекция по труда“ Софийска област е получен отговор, че са посетени адреса по седалище и адреса за кореспонденция на „КРОС СТОК“ ЕООД - [населено място], където не е установен контакт с представител на търговското дружество или служител. В писмото е посочено, че на този адрес е осъществен контакт с Р. Е. Я., който осведомил контролните органи, че не му е известно дружество с наименование „К. С.“, както и че служители на това дружество не работят на адреса в ж.к. Л.. Това се потвърждава от Констативен протокол за посещение на адрес на ДИТ- С. област. В собственооръчна писмена декларация Р. Я. заявил, че са му възложени задължения в качеството му на пълномощник на много дружества /сред които не посочил „КРОС СТОК“ ЕООД/, да получава документи от институциите- НАП, НОИ, ГИТ и др. връчени на място или изпратени чрез лицензиран пощенски оператор. В същата отразил: „Не давам на никое лице брошури, не изплащам заплати...“.

На 23.09.2020 г. в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ били представени от Р. Л. М. заверени копия от трудови досиета, разчетно-платежни ведомости и присъствени форми на служителите. Същата заявила, че персоналът се занимава с разпространение на рекламни материали и няма работа на постоянно място в офис, понеже длъжността изисква постоянно движение. При прегледа на представените документи установили, че трудовите договори са подписани, във ведомостите за заплати са начислявани трудови възнаграждения и във ведомостите били налични подписи. В резултат на предприети действия по осъществяване на контакт със служители на дружеството били проведени разговори с В. К. и С. К., за които били представени и трудови договори за длъжността: разпространител на безплатни вестници и брошури срещу основно месечно възнаграждение в размер съответно на К.- 3 000 лв. и на К.- 2800 лв. Същите потвърдили, че са работили за „Крос Сток“ ЕООД като разпространители на вестници и брошури. Заявили са, че работните им места не са били стационарни, а са извършвали дейността в предварително посочени райони. По отношение на размера на получаваните трудови възнаграждения и двете са заявили, че получавали нетен размер около 2200- 2300 лв.

На 27.08.2020 С. К. представила във връзка със Задължителни предписания с №ЗД-1-21-00792122/03.08.2020 г. на ТП на НОИ-С.- град, Декларация, с приложения

Трудов договор №4/25.09.2019 г., Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ, Длъжностна характеристика, фишове за заплати- декември 2019г., юни 2020 г. юли 2020 г. В декларацията жалбоподателката К. отразила, че се явила на интервю в офис в Л. 1, [жилищен адрес] ет. партер, където работила възраствана руса жена М.. След интервюто ѝ се обадили и на 25.09.2019 г. подписала трудов договор №4/25.09.2019г. и започнала същия ден с един мъж И. като разпространители. Описва организацията на работата в дружеството. Сочил: „Преди офиса се обслужваше от М., а сега там работи един мъж на име Р.. Нямам претенции към дружеството всеки месец от 25-то до 30-то число получавам в брой 2172.74 лв.“.

Резултатите от проверката са обективирани в констативен протокол № КВ-5-21-01011591/05.10.2021 г. на контролен орган при ТП на ПОИ- С. град. В същия е прието, че за периода от 01.09.2019 г. до 30.09.2020 г., за наетите лица дружество „КРОС СТОК“ ЕООД е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр.1 на физически лица без да се внасят дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО.

В тази връзка са издадени от контролен орган при ТП на НОИ - С. град и задължителни предписания № ЗД-1-21-01011578/05.10.2021 г. на „КРОС СТОК“ ЕООД за заличаване на данните, подадени по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО на 11 физически лица, сред които под номер 9. С. Н. К., за период от 25.09.2019 г. до 14.09.2020 г., с вид осигурен 01, декларация образец №1. Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, като на определеното за целта място е поставено съобщение с изх. № 4016-21- 1524/09.11.2021 г. Задължителните предписания са влезли в сила на 01.12.2021 г.. След което данните са служебно заличени на основание чл. 4. ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

На 11.04.2021 г. е издадено Разпореждане № РВ-3-21- 01110022/11.04.2022 г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО и чл.114, ал.3 КСО е разпоредено на С. Н. К. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 19.10.2020 г. до 07.03.2022 г. в размер на 13 507.28 лв.- главница.

Разпореждането е обжалвано по административен ред и с обжалването в настоящото производство Решение № 1040-21-341/05.05.2022 г. на Директора на ТП на НОИ– С.– град, е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01110022 от 11.04.2022г. на за Ръководител на контрола по разходите по ДОО в ТП на НОИ- С.-град.

По делото е приета административната преписка и представените от жалбоподателя доказателства, които се съдържат и в административната преписка.

От правна страна:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от

АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –С. град, въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и чл. 33, ал. 5, т. 12 от КСО, регистрите на НАП, както и на данните, декларирани от осигурителя в подадените удостоверения-приложение № 9 към всеки от болничните листове, относно осигурителния статус на лицето към настъпване на осигурителния риск, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО) - Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО (НПОПДОО). Съгласно чл. 50, ал. 1 КСО осигурената за общо заболяване и майчинство майка има право на парично обезщетение при бременност и раждане за срок 410 дни, от които 45 дни преди раждането.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016

г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г. Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./.

В случая, на осигурителя „КРОС СТОК” ЕООД е възложена и извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване. Последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО. Т.е. жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО, поради което за контролния орган не налице задължение да го уведоми за същото. Именно в тази връзка и при изпълнение на предоставената им законова възможност, контролните органи на НОИ са извършили и последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, при които са установени нови факти и обстоятелства относно осигурителя “КРОС СТОК” ЕООД, които са от съществено значение за правото на паричното обезщетение за временна

неработоспособност на жалбоподателката.

Следва да се има предвид, че Констативен протокол №КВ-5-21-01011591/05.10.2021 г. за извършена проверка на по разходите на ДОО на „КРОСД СТОК“ ЕООД, на основание чл.108, ал.1 от КСО е официален документ, който е издаден по установения ред и форма от длъжностно лице в кръга на възложената му функция и компетентност. От тук следва и логичният извод, че представения писмен документ се цени като писмено доказателство.

Въз основа на Задължителни предписания №ЗД-1-21-00970727/30.07.2021 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица, служебно са заличени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на „СКОР СТОК“ ЕООД, в т.ч. и за С. К. за посочения по – горе период. При това положение осигурителните вноски не са били дължими и съответно жалбоподателката не е била осигурено лице по см. на §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО по правоотношението си с това дружество.

В декларацията си с вх. № 1043-21-600# 152/10.09.2020 г. жалбоподателката декларира, че разпространителите два пъти седмично са получавали листовките си от офиса на адрес [населено място],[жк], бл. 26. вх. Г, ет. Партер, като там са получавали и възнагражденията си всеки месец от 25-то до 30-то число в брой, в плик и с поставен фиш в плика. Посочва, че първоначално офисът се е обслужвал от „М.“, а в последствие от мъж на име „Р.“. Тези данни се опровергават от декларираното от Р. Е. Я., че единствените възложени му задължения в качеството му на пълномощник на много дружества, е да получава документи от институциите- от НАП, НОИ и ИА „ГИТ“. При анализа на ангажираните доказателства и при указаната доказателствената тежест на страните, съдът счита, че жалбоподателката не е доказала релевантния за предмета на делото факт, че реално е изпълнявала задълженията си по трудовия договор.

Новоустановените факти и обстоятелства от проверката на НОИ, довела до заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „КРОС СТОК“ ЕООД досежно С. Н. К. се явяват нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО- представени са след изплащането на обезщетенията и имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане им, което обосновава приложението на последната разпоредба.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които

възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане, какъвто е процесния случай. В тази връзка, разпореденото възстановяване на надплатеното парично обезщетение по реда на чл. 114. ал. 2. т. 2 от КСО след извършените преизчисления, се явява правилно и законосъобразно.

Неоснователни са изложените доводи на жалбоподателката относно недоказаност на недобросъвестност на получаването на обезщетението. Напротив, в случая е приложена хипотезата на добросъвестност /чл.114, ал.2 КСО/, която предполага незнание за липсата на правно основание за получаване на съответните суми. Недобросъвестността е уредена в ал.1 на чл.114 КСО, каквато хипотеза органа не твърди в процесния казус. Разпореждане № РВ-3-21-01110022/11.04.2022 г., с което е разпоредено на жалбоподателката да възстанови добросъвестно получено надплатено парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 19.10.2020 г. до 07.03.2022 г. вкл. по представени от осигурителя ЕТ „ЕВЕЛИ-ГЕНОВЕВА ТОДОРОВА“ удостоверения приложения № 9 и № 10 което касае не правото на получаване, а дохода, от който се изчислява паричното обезщетение.

Въпросът за действителността на трудовия договор не е предмет на настоящето производство. Специалният закон и в частност нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, която е посочена като правно основание на оспорения акт, се намира в Глава VII-ма на КСО, озаглавена "Контрол" и е в част от същата, озаглавена "Възстановяване на неоснователно получени суми". Видно от съдържанието на разпоредбата, същата регулира форма на последващ контрол от органите на НОИ като ги задължава да упражнят правомощията си, за да възстановят в бюджета на ДОО суми, които са изплатени без основание, което обстоятелство е станало известно след изплащането им. Законодателят третира реалното осъществяване на трудова дейност като условие за възникване на осигурително правоотношение, а оттам и на правото на парично обезщетение за временна неработоспособност. Това е така, тъй като обезщетението замества трудовото възнаграждение. Наличието на валидно сключено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и да бъдат упражнени произтичащите от него права. По делото няма спор, че е сключен трудов договор и че са изпълнени формалните изисквания за декларирането на договора, за придаване на жалбоподателката качество на "осигурено

лице" чрез вписването ѝ в съответния регистър, без значение дали осигурителните вноски са внесени или дължими. Изискването на законовата разпоредба, съдържаща определението за "осигурено лице" по смисъла на КСО е лицето да упражнява реално трудова дейност въз основа на това правоотношение (в този смисъл Решение № 314 от 12.01.2016 г. на ВАС по адм. д. № 3171/2015 г., VI о., Решение № 8869 от 12.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 1378/2019 г., VI о.). В тази връзка неиздържана е тезата на жалбоподателката, че преди да издаде предписанията за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО административният орган е следвало да изпълни задължението си по чл. 74, ал. 3 от КТ и да сезира районния съд с искане за произнасяне относно недействителността на трудовия договор на жалбоподателката. Изводи за недействителност на посочения трудов договор нито са формулирани от ответника, нито обосновават оспорения акт. Ето защо довода на жалбоподателката в тази насока е неоснователен.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл.24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100. 00 лв.

*Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд – София град*

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. К. срещу Решение № 1040-21-341/05.05.2022 г. на Директора на ТП на НОИ– С.– град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01110022 от 11.04.2022г. на за Ръководител на контрола по разходите по ДОО в ТП на НОИ- С.-град.

ОСЪЖДА С. Н. К., ЕГН- [ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноски в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: